

una ecclesia plures personas desponsatas. S; aia nō pōt eē alteri spōsa q̄ p̄t. z iō qñ nuptie sūt sc̄be tm̄ ex pte viri bñd̄scūtur nō aut̄ qñ sunt sc̄be ex pte mulieris pp̄ defectuz sacri. z hanc opionez t; Tho. z credo q̄ cōiter seruatur. Lut̄ opt. sentit glo. in. d. c. vlr. dicens q̄ tales secunde nuptie bene dicit possunt. si hoc hēat p̄suetudo loci z ideo in predictis tute possumus sequi consuetudinem loci.

5 **S**acerdos benedicēs sc̄as nuptias suspēdit̄ ab offō z bñficio z mittendus est ad sedē aplicā. Et h; cōiter doc. ista pena nō infligit̄ ipso sc̄o. z dicit̄ pa. q̄ hodie attēts circūstantijs z loci p̄suetudine. d; iponi p̄a arbitraria

6 **M**ulier nubēs. j. annū lugubrez in familiā nō incurrit. vt̄ extra de sc̄bis nuptijs. c. sup. Et illico post mortez mariti soluitur mlier a lege ipsi. vñ in alio seculo nō recognoscēt se p̄ cōiugibus nec si resurgeret maritus eēt amplius maritus suus. Et hoc non obstāte posset alteri nubere. d. c. sup.

7 **U**trū pene que apponūtur p̄ leges etules mulierē trāsēnti ad sc̄ba vota sint correte p̄ ius canonicuz. R. Bar. i. l. si qua mulier. C. de sc̄bis nup. dicit q̄ pene que iponūtur mlieri: q; nubit nisi m̄s festinat̄: sūt correte: hoc est: q; nubit. j. annū lactus. S; pene q̄ iponuntur: ideo q; nubit sc̄bo: iste nō sūt correte. Idest; Pan. in. c. fi. de sc̄bis nup. vbi dicit q̄ pene apposite fauore filioz: vt̄ sunt ille q̄ apponuntur mlieri trāsēnti ad sc̄bas nuptias nō sūt sublata: q; nō sūt apposite in odium ipsi m̄smonij: sed fauore filiozum

Obediētia. An sit sctus. R. h; Tho. sa se. q. citij. Est q̄dez virt̄ moralis cui sp̄ale obiectū est p̄ceptū tacitū vel expressum. Volūtas. n. superioris q̄ cuiq; mō inotescat est quoddam tacitum p̄ceptum: z tanto v̄r obediētia promptior: quanto plus p̄uenit p̄ceptum expressum.

8 **U**trū obediētia sit maxia sctus. R. fm̄ Tho. vbi. s. vtutes theologicę. s. q̄

deo fm̄ se iherēt sūt potiores sctus moralib; q̄b; aliqd̄ terrenū p̄tēnt: vt̄ deo iherēat. Inter sctus at̄ morales tāto aliq̄ est potior: q̄to magis aliqd̄ cōtēnt. vt̄ deo iherēat. Sūt at̄ tria genera bonoz q̄ hō p̄tēnt pp̄ deuz Quoz ifirmū sūt exteriora bona. De dñi sūt bōa corpis. Sup̄mū aut̄ bona aie. Inter q̄ q̄dāmō p̄cipuū est voluntas inq̄tū. s. p̄ voluntatē hō oibus alijs bōis v̄t̄ur. Et iō p̄ se loquēdo laudabilior est obediētē sctas q̄ pp̄ deū p̄tēnt pp̄riā voluntatē q̄ alie sctus morales. vñ Greg. vltio moralis. z habetur. vltij. q. i. c. sc̄tendus. Obediētia v̄t̄ctims iure p̄ponitur: q; p̄ v̄ctimas aliena caro p̄ obediētia vero voluntas propria mactatur.

An at̄ subditus teneat obedire in oib; suis superiorib;. R. q̄ triplex est superioritas. Pr̄ia est i sp̄ualibus. Sc̄ba est in ipalib; quo ad regimē republ̄ice. Tertia est i ipalib; quo ad regimē pp̄te familie. z iō fm̄ Ale. i tertia pte sc̄. iter: iō p̄cepto. Obediētia limitatur fm̄ gradū superioritatis. illi. n. q̄ p̄st in sp̄ualib; obediētū est in sp̄ualib; necessarijs ad salutē: vel ad hic p̄tinentibus sicut pape ep̄o: z ceteris p̄latis eccl̄iasticis ab h̄ijs q̄ subiectūtur iurisd̄ictōi eoz. Dñis z p̄ncipib;: q; p̄sūt ipalib; ad republ̄icā p̄tinetib; sic eis in hoc est obediētū ab eoz subditis. si mō p̄as eoz nō sit vsurpata h; R. i. in ij. di. vlt. q; si est vsurpata nō tenētur nisi pp̄ sc̄adals. no. tñ q̄ eccl̄iastici nō sūt subditi dñoz ipaliū. z iō non p̄tēt eis aliqd̄ p̄cipere de cōsti. c. eccl̄ia. P̄t aut̄ carnali cū p̄st cure rei familiaris debetur ei obediētia a filijs i h̄ijs q̄ p̄tinent ad disp̄ez res familiaris. vñ talibus i predictis nō obediētes sciēter z sine rōnabili cā: z in re alicui ip̄ortātie aut̄ ex p̄tēptu peccāt mortali nisi foret illud q̄ p̄cipit h̄ p̄ceptū dei. vel in salutis disp̄ctū. aut h̄ p̄ceptū superioris ad ip̄s p̄cipiētē. in alijs aut̄ q̄ ad eoz superioritatē n̄ p̄tinet n̄ ē necessariū obedire. ista eliciūt a. c. sig. d. ma.

2 obe. & in glo. 2. c. sciendū. 2. xl. q. liij.
 si dñs & sibi. dicit in Tho. vbi. s. q
 in his q̄ p̄tinent ad interiorē motum
 volūtatis nō tenetur hō hōi obedire. &
 h̄ vep̄ nisi op̄ extrinsecū n̄ possz p̄fecte
 p̄fici sine applicatōe ai qz tūc teneret
 applicare aiuz ad p̄ficiendū qd̄ p̄cipit.

3 C An aut pape sit obediendū in oibus

4 C Itē qd̄ si papa p̄cipiat aliquid
 de quo verisim̄ sit futurum scandaluz
 an sit ei obediendum.

5 C Item qd̄ si papa p̄cipiat nō obstā
 te scandalo vult sibi pareri.

6 C Itē si papa scribat p̄ notorie indig
 no: an sit sibi obediendū.

7 C Itē si papa p̄cipiat alicui: vt det si
 bi mulā suā v̄ lib̄ros: an sit obediendū
 maxie si p̄cipiat sibi p̄ca excōicatis.

8 C Itē an ius positiuū obliget quē cū
 scandalo. de oibus hys vide. s. adul
 tertium. s. primo.

9 C An s̄ papa possit indicere p̄tinētis
 certo generi p̄ionaz eis inuis. vide
 s. impedim̄. xi. s. ij. & de hac ptate pa
 pe vide singularia. j. papa p̄ totū.

10 C An aut religio teneantur obedire
 suis p̄latis i oibz. R. q̄ aut p̄lat̄ p̄cipit
 p̄t aliquid qd̄ est s̄ regulā aut. j. aut. s.
 supra regulā. Si p̄latus p̄cipit qd̄
 est s̄m regulā: sic tenentur obedire. ne
 dū si sūt s̄m. regulā explicitte. sed ēt im
 plicite. vt sūt obsega cōstitis: & nego
 cia ordis p̄mouēda. sine qb̄ cōsuari
 nō possēt ordo regularis obseuāte. itē
 ea q̄ factū ad regule pleniorē obseuā
 tū: hec implicitte sūt s̄ regulā. & in h̄ cō
 cor. doc. Si at̄ p̄cipiat p̄ter f̄gulā. vt
 q̄ in ip̄a nō p̄tinētur. nec ad p̄tenta in
 ea expeditur. vel ordinantur. vel leuare
 festinā: vel aliquid h̄mōi. & tūc ē duplex
 opi. vt dicit Pe. in quadā. q. quof. naz
 qd̄ dicit q̄ in grauioribz. n̄ tenentur:
 s̄ verius v̄ q̄ nec in grauioribz: nec
 in leuibz q̄ sūt p̄ter regulā tenentur obe
 dire qz ad hoc nō h̄nt aiuz obligan
 di se. Ad h̄ facit. c. quē admodū d̄ iure
 fu. Si at̄ sūt. j. regulā sic tenentur: vt re
 ficere corp̄ & h̄mōi. Si h̄o sūt p̄ regu
 lā tūc aut p̄latus pōt in tali p̄cepto

regule vel prohibitiōe disp̄sare q̄ qd̄
 p̄cipit. & si ex rōnabili cā mouet ad
 id p̄cipiendū tūc et subdit̄ obedire
 q̄uis videatur subdito q̄ nō sit rōna
 bilis: puta p̄latus p̄cipit q̄ frāgat
 teinm̄: qz probabilr̄ p̄sumit de eius
 debilitate q̄uis subdito videatur q̄ sit
 fortis. d̄z in hoc iudiciū suū supponere
 iudicio p̄lati & ei obedir̄: qz sepe eue
 nit vt aly magis perpendant debilita
 tem alterius ex aspectu q̄ ip̄emet qui
 patitur: siue ex inexpertitia siue ex fer
 rore. S̄l̄r si dubiū sit an sit p̄ regulā
 vel an possit disp̄sare: tenetur obedir̄
 re. xxiij. q. i. qd̄ culpa. Si aut̄ sit certū
 q̄ est p̄ regule p̄ceptū vt p̄hibitiōe
 in qua nō pōt disp̄sare p̄latna vel si
 pōt clarū est q̄ nō ex rōnabili cā illud
 p̄cipit & sic nō est ei obediendū. Si at̄ p̄
 lat̄ p̄cipiat ea q̄ sūt supra regulā tūc
 si sūt ad cautellā p̄ci p̄mittēdi: vt puta
 p̄lat̄ p̄cipit vt tetinet in pane & aq̄
 qz videt cū luxuriosū: sic n̄ tenetur obe
 dire nisi qn̄ p̄s̄l̄r videt nō posse abs
 euitare peccatū. Si h̄o sūt que p̄ceptū
 p̄tatur in penā peccati p̄missi sic tenet̄
 vt. c. qm̄. de sy. Si aut̄ in augmētū me
 ritū: vt recipere martyriuz: & h̄mōi: sic
 nō tūc obedire. Et sic loquit̄. c. gesta.
 lxxij. di. vbi d̄r nō posse id̄ct̄ stricte
 rez v̄tā aliqbz. De hoc vide singularia
 s. Lex. s. v. & d̄c vt ibi.

11 C Utr̄ subdit̄ seculares teneantur obe
 dire suis dñis volētibz eos subiect̄ al
 teri dñio. R. q̄ n̄: qz n̄ p̄t h̄ facere sine
 eoz volūtate. vt. c. dilecti de ma. & obe

12 C Utrū in oi obediētia sint intelligēde
 aliqua p̄ditiōes. R. gl. i. c. y. de voto. q̄
 sic. s. si possibilitas adest. facit. c. q̄relaz
 & c. breui de inreur. Et ibi habes an
 difficultas excuset quez p̄urio: & glo.
 ibi 13 q̄ sic. item admittit oēm rōnabi
 lem cām vt no. pa. in. c. imagine de vo
 to. facit. c. si qn̄ de rep.

13 C Utrū p̄ obediētia currat p̄scriptio
 R. q̄ nō qz sp̄ ē i mala fidē s̄l̄r nec p̄
 votū. de hoc vide. j. p̄scriptio. s. i.

14 C Quis si dubitat subditus v̄z qd̄
 p̄cipitur sit p̄ deū vel nō. R. d̄z obedir̄

d.c. qd culpatur nisi eēt tale in q̄ nullo mō excusaret ignorantia. puta q̄ articulos fides vel p̄cepta dei vel q̄ gnāle statutu ecclesie. afr. n. i. dubijs obediēdū est extra de rē. or. ad aures. Quin et bonū sine quo p̄t eē salus d̄z dimitti. pp obedientiam. xl. q. iij. qd ergo.

15 ¶ Quid si ep̄s mādēt sacerdoti vt excōicet illū quē ip̄e reputat inocētē. R. Tho. i. quos. aut mādatur sacerdoti sola denūciatio excōicatiois. aut ipsa excōicatio. si denūciatio certe tūc d̄nūciare ex pte ep̄i si at̄ p̄cipiat q̄ eū excōicet tūc si ē notoriū illū eē inocētē d̄z corā ep̄o illi inocentiā allegare et pbare. et si deficiat in pbādo d̄z obedire q̄tūcūq̄ sciat ep̄ inocētis. Si hō litie p̄bet nō d̄z obedire s̄z recurrere si d̄z ad superiorē prātē. Si autē sit dubiū: obedire tenet. d. c. quid culpatur.

16 ¶ Utz clic̄ teneatur obedire ep̄o q̄ ip̄onit ei q̄ vadat romaz p̄ negocijs ecclesie. R. s̄z Ray. tūc et nō v̄z excusatio d̄scētis q̄ alij sint magis idonei. qz in talib̄ legatōib̄ nō d̄z hūc ordinē seruare. ff. de lega. l. sciēdum. s̄. pe. nec et p̄t valere excusatio s̄z No. pp curā rei familiaris. qz cōis vilitas p̄ponēda ē p̄uate extra de post. pre. bone el. l. si tūc tūc obedire vt pmoueat negocia cōtra ip̄m vt in. d. l. sciēdum.

17 ¶ Utz clic̄ magis deat obedire ep̄o suo q̄ archiepo. R. s̄z Ray. q̄ ep̄o nisi in quibusdam casib̄ quos habes. s̄. archieps̄copus in principio.

18 ¶ Utz obediētia i h̄is q̄ q̄s vult p̄ se sit meritoria. R. s̄z Tho. fa sc̄de. q. ciij. si id q̄ p̄cipit sit p̄ se volūtū: et absq̄ rōe p̄cepti: sicut accipit i p̄seris: iaz ex pp̄ia volūtate tēdit i illū et nō v̄t iplere pp̄ p̄ceptū. S̄z q̄n illū q̄d p̄ceptitur nullo mō ē s̄z se volūtū: sic accidit in asp̄atūc oio est mās̄fētū q̄ n̄ iplet nisi pp̄ p̄ceptū. et tō d̄f. i. d. c. sciēdū q̄ obediētia q̄ h̄z aliqd de suo i p̄p̄is nulla ē vel minor: qz. s̄. volūtās p̄p̄a nō v̄t p̄ncipalr tēdere ad iplēdū p̄ceptū: s̄z ad assequendū pp̄riū volūtū. in aduersis at̄ v̄t d̄fficultib̄ ē maior: qz p̄

p̄ia volūtās in nihil aliud tendit q̄ i p̄ceptū. et h̄ itelligendū est s̄z illū q̄d exteri appet̄ s̄z tū iudiciū dei p̄t p̄tingere q̄ et i p̄p̄is obediētia aliqd de suo h̄ns nō pp̄ hoc sit min⁹ laudabilis s̄. si p̄p̄a volūtās obediētia si min⁹ de uote tēdit ad iplēdū p̄ceptū.

¶ Utrū mōach⁹ religiosus nō exem⁹ ptus magis teneat obedire ep̄o q̄ suo prelato. R. nō. lviij. d̄ffinitōe. c. l. z. y. z. xij. q. i. nō d̄scatis.

Oblatio. An pochyā ex p̄cepto ecclesie teneatur sub aliqua pena dieb̄ solēntis et d̄nūciis facere oblatōes suo presbytero: et an ad h̄ possit cogi et v̄t q̄ sic. de p̄se. d̄f. i. ois xp̄ianus. iuxta illū exo. Nō appebis i p̄spectu meo vacuus hoc et t̄z ho. i. s̄. idē Inn. sup̄ R̄ica d̄ pochyā. et sic v̄t pochyāos posse cogi ad oblatōes: maxie si sacerdos est paup̄. S̄z s̄rū arbitror: nec illa iura allegata p̄tinet in se p̄ceptū. s̄z solū p̄siliū. vt t̄z gl. i. d. c. ois. ibi nō appebis in p̄spectu meo vacuus. s̄. a bonis opib̄ vel si illa auctas intelligatur vt tacet dicit gl. q̄ ē p̄siliū. et h̄ idē t̄z Arch̄. ibi i aliq̄ in cāu oblatio eēt de p̄cepto. s̄. q̄n sacerdos ē paup̄: ita q̄ de ei⁹ redditib̄ viuere n̄ poss̄z et h̄ t̄z gl. ibi et s̄z Ray. oblatōes q̄ ex deuotōe et volūtate s̄rū festiuis i dieb̄ nō s̄rū de bite nec p̄nt de iure peti. idē Jo. an. q̄ refert opionē sc̄ti tho. sc̄da sc̄de. q. lxxxvi. vbi p̄bat oblatōes fore volūtarias nō ex necessitate indictas. Idēz v̄t tenere. Jo. de l̄g. et vbi sacerdos egeret nō p̄t etiā sacerdos subtrahere d̄nūna sacra parochiantis suis nolentibus offerre q̄n eger: s̄z superioris officium implorare debet v̄z ep̄iscop̄.

¶ Quid autē si ciuitas est solita oblatōez facere: vel certū quid dare alicui ecclesie an per statutū possit illud mutare. R. pa. in. c. abolende de sepul. de mente bar. in. l. p̄sūllegia. C. de sac. san. ec. d̄scit p̄ tex. illum. q̄ nō vbi d̄scitur q̄ ea q̄ ab aliquo solita s̄rū ecclesie et ministris tribui: nō debent alimodo mutari. ex quo infert Pa. q̄ senenses

nō pōt tollere p̄ statutu quominus oblatio solēnis solita in assumptiōe beate Marie fieri tollat. idēz q̄si in silib⁹ terminis sentit Ludo. ro. in suis singularib⁹ vbi querit pone q̄ popul⁹ hui⁹ cūstas pp̄ deuotionē p̄uenit a lōgo tpe: i cui⁹ h̄ritū memoria hōiuz nō exi⁹ sūt relicta p̄ male ablatio p̄uere in vultate alicui⁹ ecclie. An dicitur possit facere statutu q̄ talia relicta p̄uertat in vultate alteri⁹ ecclie. et p̄cludit q̄ nō. et duplex est casus p̄ eū. Prim⁹ in. c. ad apostolicā. de sy. Secūdo in. c. vestra de loca. Allegat bar. ad h̄ i. d. l. p̄uilegia. et Jo. an. in addt. Spe. No. etiā vnū singulare s̄m pa. sup̄ R̄ica de pochys et in. c. pastoralis. de h̄is q̄ sūt a p̄la. q̄ ecclia pochialis s̄dat itentio nē suā de iure cōi sup̄ oib⁹ obuētōib⁹ et oblatōib⁹ sp̄ualib⁹ p̄ingentib⁹. j. pochias suā. ex quo inferitur s̄m Dol. q̄ oēs decime et oblationes que sunt. j. pochiam: cedūt ecclie parochialis. Ex quo inferitur q̄ si capella vel altare est j. parochiam alicui⁹ ecclie: oblatōes ibi facte non cedunt capelle. S̄z ecclie parochialis. Infer etiam. do. Ant. q̄ si oblatio fit imaginē de p̄cte in aliquo muro. j. limites alterius parochie: cedūt p̄sbytero parochialis. nam si oblatōes facte capelle seu altari cedunt ecclie parochialis. et nō p̄sbytero capelle: fortius oblationes facte imaginē q̄ est depicta in muro p̄uati. Nam loc⁹ non est capax horum: surium sp̄ritualium. Nec sunt domini p̄uati. Et p̄ hoc etiam potest dici q̄ si celebrant. j. ecclesiam alterius vel parochiam s̄at oblatōes cedūt rectori ecclie et nō celebrant. Et hec no. q̄ quotidie accidūt.

3 **¶** An autē laici possint p̄scribere q̄ i festo purificatiōis p̄sbyter deat eis dare candelas b̄ndictas et de cera noua. Videtur q̄ nō: q̄ p̄ eā videtur grauiamen ecclesijs indici vt de p̄sue. c. l. et videtur ecclie s̄bmitti laicis: q̄ est p̄hibitiō de re. ec. nō alt. c. ij. i. vi. p̄pescēda quidē sunt iura laicor⁹ et restringēda: cū sunt ecclesijs et clericis iniuriosa

extra de imm. ec. clericis laicos lib. vi. Et q̄z soli patroni v̄n̄ esse p̄uilegiati vt census. seruitus. vel tributū eis ab ecclia reddatur de iure patro. c. p̄terea Sed h̄ritū et Fede. cōsilio. clv. q̄z talis p̄suetudo est in odicū p̄iudicialis. et per eā inuitatur et animant seruitus laici ad deuotōes eccliaz et diuini cultus et iura ecclie fauorabilr̄ et sequēdū ergo tāq̄ fauorabilis amplectanda est et ampliāda. de p̄sue. cū oliz. et de testa. c. l. et de p̄uil. in h̄is. et p̄ia facte credo q̄ talis p̄suetudo sit p̄scriptibilis sp̄cio. xl. annor⁹ cū titulo vel sp̄atio tantū ipsi q̄ nō sit memoria in h̄ritū sine titulo. iuxta illud q̄ no. archi. et Jo. an. in nouella. de elec. c. generali. li. vi. nā video q̄ parochiani p̄t̄ p̄scribere ius patronatus q̄ plus est vt no. Joā. an. de re iur. q̄d alicui li. vi.

¶ Cōsuetudo est in ecclia sancti Laurentij: q̄ archip̄sbyter h̄eat oblatōes d̄nicales et sacrista eas que sunt in festo sancti laurentij. Cōtingit q̄ festus sancti Laurentij venit in die domini co quis habebit oblatōes. R̄. Bart. in l. p̄cōsul. ff. de officio p̄cōsul. p. l. illā p̄cludit q̄ oblatōes sūt archip̄sbyteri. nā maior est d̄nica q̄ alio festū et in sp̄icitur potius q̄d est naturale q̄ accidentale. Et sic potius ispicitur dies dominica q̄ festū s̄cti Lau. Facit ad idē l. dies festus. C. de ferijs.

¶ Oleum sanctū siue chrisma. In die cene domini p̄ ep̄os triplex oleū cōsecrat. Primū et p̄ncipale: est sacrum chrisma. s̄. ex oleo et balsamo: et cū isto benedicuntur s̄ctes baptismales. Item calix et patena. Item cōsecratur ecclia Et est altare. Item puer postq̄ baptizatus est iungit in vertice et in frōte. itē iunguntur ep̄i q̄ p̄secrant in capite et imantib⁹. Item oēs fideles q̄ recipiūt sacramentum cōfirmatiōis. Et istud chrisma annuatim renocari debz. Secundum dicitur oleum cathecuminorum: siue oleum benedictum: siue oleum sanctum. Et isto vngitur puer q̄ debet baptizari in pectore: et inter sca-

pulas. Item unguuntur manus et q̄ q̄ or
dinaſ sacerdos. itē iungunt tā ecclia. q̄
altare aū chriſmatōz. z p̄firmationē
itē iungunt. reges z principes i brachio
ſiue in humero. Tertū ē oleū iſtū mo
rū: q̄ unguuntur iſtū i extrema unctō
ne vt extra d̄ ſacra vn. c. vnico.

Item S̄z nūq̄ poſſūt h̄ olea alio tpe cō
ſecrari. q̄. factū oleū z chriſma d̄z i die
cene p̄ſci de alijs at̄ ſi inuenti p̄hibētū

Opinio. Urum auditores diuerſo
ram magiſtroz. tenentū diuerſas
opiniones excuſentur a peccato: ſi te
neant opi. ſuoz magiſtroz. q̄. h̄z Tho.
In quolibet. Si diuerſe opiniones do
ctorū ſacre ſcripture non p̄tineant ad
fidem z bonos mores: abſq̄ periculo
auditores vtrāq̄z opi. ſequi poſſunt in
h̄is vero. q̄ pertinent ad fidem z bo
nos mores nullus excuſatur ſi ſequit̄
erroneam opinionē alicuius magiſtri.
In talibus enim ignorantia non excu
ſat alioqn̄ imunes fuſſent a peccato:
qui ſecuti ſunt opi. hereticoz cōcordat
inonal. qui addit q̄ in dubijs non ge
nerat̄ aliquod p̄iudictū veritatis cum
inter diuerſas opiniones a magiſtris
approbatas: illam quis amplectitur
que ſibi magis videt̄. conſona rōi hoc
ēt addit. q̄ q̄ ſunt diuerſa ſura z opi
niones. ſi nō ſ̄ deū z bonos mores hu
mano: ſiua eſt preferēda ceteris part
bus extra d̄ tranſac. c. ſi. ſ. de legi. l. be
nignius. Aliaſ vero ſtandū eſt illi que
meliori inniſtur rōni. extra de fer. ca
pellanus. vbi ſingulariter dicit̄ Pan.
q̄ inter plures opiniones illa ſequēda
eſt q̄ inniſtur meliori z ſubtiliori rōni.
Nō ergo d̄z haberi reſpectus ad q̄lita
tem p̄ſone illā opinionē fouēt̄: ſed ad
illā rōez. q̄d facit̄ ſ̄ illos qui dicūt i re
ceptōe opinionū ſequēdā ſep̄ eē opi.
glo. q̄d ſi pl̄z panozm̄. pro hoc ē text.
notabilis i. l. i. C. de ve. tu. enu. d̄n̄ dicit̄
q̄ ſepe vni⁹ z deterioris ſiua p̄t z mul
tos z maiores in aliqua parte ſupare
Sic ergo nō ſequēdā multitudinē ſe
quētū vnā opinionē vt dicit̄ ibi text.
p̄ h̄ vide notabilr̄ Jo. an. in. c. d. de cō

ſti. vbi dicit̄ eōdem opinione ſequendā
niſi notorie male dicar vel rōnabilr̄ cō
uinct poſſet. q̄d bon⁹ iudex acutiſſimū
ingenij eſtimabit: z facit. d. l. i. vbi v̄
h̄ p̄bari. z hoc ſemp̄ tene menti. nā iu
dex poteſt interpretari legē ſeu canone
quo ad cām corā eo vertētē. z notabi
liter dicit̄ inno. in. c. cū ſpeciali de ap
pella. item no. ſm̄ ſmolā in. l. ſi ſinita
q̄. illud. ſ. d̄ d̄. ſ. ſec. q̄ in. difficultat
bus z opinionib⁹ doc. plurimū p̄ferūt
diſtictōes: tō ſu dubijs ſtat doc. diſtin
guenti. l. adeo. ſ. cū q̄s. ſ. de acqui. re
do. z. c. l̄as. d̄ reſti. ſpo. z. c. q̄renti. de
offi. dele. v̄de ēt notabile. d. hoſtien. z
io. an. in. c. i. de p̄iud. lib. vi. vbi dicunt
q̄ ſigs referat opiniones p̄rias put̄ cō
ſuevit: v̄detur vltimā ſeq. ſi aliter non
firmat aliā opinionē idē bal. addēs q̄
vltima opinio corrigi p̄ximā correctō
ne p̄babilr̄. ſi neceſſaria. z p̄dicta cō
cludendo ſp̄ habemus ſeq̄ opinionem
cōez. nā ſigs iudex ſp̄reta opinione cō
munit: ſecutus fuſſet opinionē alio
rū alioz doc. nō b̄n̄ intelligētū: pun
retur in ſindicatu: ſed mitius vt not.
Bart. in. l. ſi. C. d̄ pe. iud. q̄ male. iii. ſi
vero neutra eaz opi. ſit cōiter approba
ta q̄ pro vtrāq̄z pte ſunt opi. ſamoliſſi
moz. doc. tūc iudex ſequendo aliquāz
ipſaz opi. nō tenebit̄ in ſindicatu ſm̄
q̄ voluit inno. in. c. ne inſtaris. de con
ſti. que ſeq̄ Bart. in. d. l. ſi. Q̄d dicit̄ ve
rū ſm̄ inno. ad hoc. vt iudex nō puni
atur in foro ſeculari. Secus in foro cō
ſcientie. q̄z h̄ ſunt varie opiniones. tū
d̄z elgere equitōzē ſm̄ eius p̄ſciaz. aliaſ
quo ad deū puniret̄. Et v̄de q̄d nota
ter dicit̄ bal. in. d. l. ſi. q̄ iudex q̄ tenet
nouas opiniones d̄ facere pp̄ impit̄
z punire de ſuperſtitia. z h̄ facit̄ ſ̄ illos
q̄ q̄rūt ſibi adimplere capita de caſib⁹
ſingularib⁹ z d̄mittūt regularia: q̄z ca
dūt i latā culpā ſm̄ Saly. p̄ ea q̄ habē
tur in. l. late culpe. ſ. d̄. ſ. ſi. z h̄z iaco.
de bu. q̄ ſi cū opi. gl. ē aliq̄s ſolētis do
ctor: tūc illa opinio d̄ cōis z p̄t cum
bona p̄ſcia ſeq. z ſic faciūt iudices ec
cliaſtici maxie i cauſis iſtūmōtalib⁹.

O Ratio quid sit. & fm Ray. & ho. oſo eſt plus effectus mentis in deum tendens: & plerūq; ne ſimus pigri tetur in vocē prorūpens.

1 **Q**uare deum oramus. & h3 Tho. ſecūda ſecūde. q. lxxxij. deū oram⁹ nō vt diuinā diſpoſitionē imitemus ſed vt impetremus qd̄ deus diſpoſuit per ofones ſanctorū eē implēdū vt. ſ. ho. mines poſtulādo mereantur accipere qd̄ eis oipotēs deus añ ſecula diſpoſuit donare. vt Bre. dicti pmo. dial. & hf. xxij. q. iij. obtineri nequaquā pnt q̄ p̄deſtinata nō ſunt. Sed ea q̄ ſancti vt ri orando efficiunt ita p̄deſtinata ſunt vt precibus obtineant. ergo n̄ oram⁹ vt de⁹ aliquid ſciat v̄ vt eū imitem⁹ ſz vt obtineam⁹ qd̄ voluit p̄cib⁹ obtineri

2 **U**tz aliq̄ oio ſit dirigēda ad ſāctos & h3 Tho. vbi. s. ſācti poſtigi oſo n̄ tā q̄ p̄ ſpos implēda: ſz vt eoz merit⁹ & p̄cib⁹ ofones ſonātur effectū. vñ a ſetā trinitate petimus vt noſtri miſereat: ab alijs ho ſanctis vt orent p̄ nobis.

3 **S**z nūqd̄ ſcū vidēt ofones n̄as. & h3 Ri. i. iij. di. xv. ar. iij. q. iij. q̄ ſz aie ſcōz nālī cognōſcē n̄ cognōſcant oīa q̄ i hac vita agūt: & maxie itiores motus cordis: in ſho tñ vidēt ea q̄ de cet eos de n̄is actib⁹ cognōſcere. de q̄ rñ numero ſunt illi actus q̄bus eos honozamus orando.

4 **U**tz ſancti q̄ ſunt i p̄ſa oret p̄ nobis. & h3 Tho. ſcōa ſcōa. q. lxxxij. q̄ cum oſo p̄ alijs facta ex caritate pueniat: q̄to ſcū q̄ ſunt in p̄ſa ſūt p̄fectoris caritatis: tāto magis orāt p̄ vſatoribus q̄ ofonib⁹ iuuari pnt. & q̄to ſunt deo cōſuetiores: tanto eozum orationes ſunt magis efficaces.

5 **U**tz oſo debeat eē vocal. & Ri. in iij. di. xv. ar. iij. q. v. q̄ duplex eſt oſo. qd̄a cōis. ſ. q̄ p̄ miſtros ecclie i p̄ſonaz totius fidel̄ pp̄li deo offerit: & tal̄ v̄z in notefcere pp̄lo p̄ quo offerit: vt exciteſ ad duotionē: & ne poſſz ſuſpicari i miſtris ecclie ill. obſte ofonis omiſſio & iōtal̄ oſo v̄z eē vocal. Alia ē oſo ſingularis. ſ. q̄ offerit ab hoīe i q̄tū ē ſin-

gularis p̄ſona ſine oret p̄ ſe ſine p̄ alio & talē ofone q̄ntis n̄ ſit neceſſariū eſſe cū ſe ſibi niſi voce ad h̄ hōiſu. obligatus ex voto: q̄ntis tñ expedit ad meritū vt mētali adūgat vocal: vt p̄ vocalē ſeruoꝝ cordis apli⁹ exciteſ. Ex q̄daz enī nālī vñde aie ad corp⁹ motus cozporis diuerſimode affectōes aie excitant. Et affectōes eoz aie maxime ſi ſunt fortes diuerſas mutatioes in corpe excitāt. expedit et̄ ad h̄ vt de lingua n̄ra deo ſuſam⁹. Si tñ i caſu vocal̄ oſo remitteret itertore ſeruoꝝ: tūc n̄ eē vocal̄ iter oranduz ofone ſingulari. q̄ntis et̄ hō prūpit in vocalē ofonē ex exceſſu ſeruoꝝ mētis: qz ſicut dicit Aug. ad pbā. circa medū. Bignior ſeḡ effect⁹ quē ſeruentior p̄cedit affectus.

6 **U**tz attentio mētis i ofone ſit neceſſaria. & Tho. vbi. s. neceſſariū aliquid dī duplī vno mō pp̄ qd̄ meli⁹ puenit ad finē: & ſic attentio absolute neceſſaria ē ofoni. Alio mō dī ſine quo res nō p̄t p̄ ſeḡ ſuū effectū. eſt at̄ triplex effectus ofonis. prim⁹ qd̄ ē mereri: & ad hūc effectū nō ex neceſſitate regit q̄ attentio ad ſit ofoni p̄ totū: ſz vis p̄me intētōis totā ofonē meritoria reddit. Secundus effect⁹ ofonis ē impetrare. & ad hūc et̄ effectū ſufficit p̄ma⁹ intētio q̄ deus principaliter attendit. tert⁹ effectus ē quedā ſp̄ial̄ mētī reſectio. & ad hūc v̄ neceſſitate regit i ofone attentio. eſt at̄ triplex attentio q̄ ofoni vocali pōt adhiberi. vna q̄ attendit ad ſobane quis i eis erret. Scōa q̄ attendit ad ſenſū ſhōz. Tertia q̄ attendit ad finem ofonis. ſ. ad deū: & ad rē p̄ q̄ orat. que qd̄ maxie ē neceſſaria. & hāc et̄ idiote pnt h̄ſe. & q̄ntis i tñ habūdat hec attentio. vt et̄ oim̄ alioz mēs obliſcaſ.

7 **U**tz i ofone euagatio mētī. ſit peccatū: & Tho. vbi. s. ſigs ex p̄poſito in ofone mēte euagati: peccatū ē & ipedit ofonis fructū. euagatio ſho. q̄ ſit p̄ter intentionē: ofonis fructus nō tollit.

8 **U**trū oſo debeat eſſe diuturna. & Tho. vbi. s. oratio ſm ſe p̄ſiderata nō pōt eē p̄tinua qz oꝝ et̄ alijs operib⁹ os

compar. Sicut dicit aug. ad pbā. id
 p certa iterualla horarū z tēporū deum
 oramus vt i illis rez' signis nos ipos
 moneam' q̄tūq; in h' d' d' d' pfe-
 certim' nobis ipis inotescam': z ad h'
 agēdū nos acrt' excitem'. vnuscuusq;
 q̄ at rei q̄ritas d' eē pportio nara sint
 sicut q̄ritas pond'is sanitati. vñ q̄ritas ē
 vt oratio tm̄ duret q̄ritū est vtile ad ex-
 citandū interioris desiderij seruoze m.
 Lū hō hāc mēsurā excedit: ita q̄ sine
 tedio durare nō possit n̄ ē vltimus ora-
 tio ptendenda. Qd̄ at dñs dicit luce.
 xvij. oportet semp orare z aplus. i. ad
 testal. v. sine intermissiōe orate. intelligē
 dū ē q̄ aliq; cōtinue oret pp̄ p̄tinuita-
 tē desiderij. siue affectū caritatis: ex q̄ p-
 cedit oratio: q̄ in nobis d' eē p̄tinuus.
 vel q; nō intermittat qn̄ statutis tēpo-
 rib' oret. v' ēi pp̄ affectū q̄ post ofonē
 remanet i tpo orate. aut in alio quem
 tpe suis bñficijs puocat vt p se oret.

¶ **U**trū de' exaudiat peccatores oran-
 tes. & Tho. vbi. s. si peccator aliqd pe-
 tit inquantū peccator idest secundum
 desiderium peccati h'c a deo non ex-
 audit ad misericordiā. S; qñq; exau-
 dit ad vindictā dñi deus p̄mittit pecca-
 torē adhuc aplius ruere i peccata. de'
 n. qdā negat pp̄tue: q̄ cōcedit iratus
 vt dicit Aug. ofonē hō peccatoris ex
 bono nāe d' d' d' pcedētē deus audit
 nō q̄si ex iustitia: q; peccator h' si mere-
 tur s; ex pura misericordiā. Obserua-
 tis tm̄ q̄tūq; p̄ditōs' vt. i. p se petat:
 necessaria ad salutē. pte z p̄seueranter

10 ¶ **U**trū oratio cadat sub p̄cepto. &
 v' q̄ sic hāc rōne: q; hō tenet de iure
 nālī ad oia illa que recta rō dicitat nō
 posse sine ipis salutē p̄seg. Patet q; q;
 ea necessitate q̄ q; vult aliqd: ea neces-
 sitate vult illud sine quo tale qd̄ nō p̄t
 hēre: S; hō nō pōt salutē cōseg sine
 oratione. ergo ad eā tenet. Et q; hō n̄
 possit saluari sine ofone p; nā non su-
 mus sufficientes a nobis ēt bonū co-
 gitare. ergo multominus opari nisi ex
 grā dei nobis donec posse: qd̄ qdē nō
 donat regl' adu' nisi petāt. p̄firmat

et dictū sū p illud exodi. memēto vt
 diē sabbati sactifices: qd̄ sine ofone fie-
 ri nō pōt. itē ad hoc ē illud luce. o; sp
 orare. itē p hāc opt. ē vl. zc. z sic v' q; i
 pfecti z cōes hoies tenent ad oratio-
 nē nō solū mētalē. sedēt vocalē. Sed
 dico q; ista opt. est nimis rigida z nul-
 lo iure canet. nec obstat p̄io illud lu-
 ce. o; semp orare. vel illud apli. Sine
 intermissiōe orate. v' sika. quia ad hās
 auctoritates rñsū est per tho. s. s. vij.
 nec ob. dictū vl. q; vl. nō dicit simplr
 q; oratio mētal' sit de p̄cepto. z sic nō
 loq; de necessitate absoluta. sed loq;
 d' necessitate ex suppositōe. qd̄ bñ p̄ce-
 dē. n̄ solū d' oratiōe mētalī: s; ēt voca-
 lī: p̄t idē vl. ēt volunt. z rōnes iducte
 nil aliud p̄bant nisi de ista necessitate
 ex suppositōe. Qd̄ aut vl. loq;ur de
 ista necessitate ex suppositōe p; ex dī-
 ctis et'. Dicit. n. q; ad oratōes mētalē
 hō tenet ex iure nālī qd̄ dicitat hominē
 q; disponat se ad ea sine qb' n̄ ē salus
 z cōcludēdo istā māz dic q; aut loquit
 mur de necessitate absoluta. z sic secu-
 lares nō tenent ad aliquā orationē nē
 si p̄t dictū tho. z alij q; seculares tenē
 tur dieb' festiuis diuinis officijs itere
 vt ministris p̄ populo oratibus suis in-
 tentiōe p̄formēt. z isto mō oratio ca-
 dit sub p̄cepto. z sic intellige illud exo-
 di. memēto zc. eodē mō intelligere po-
 tes illud luce. o; semp orare z siles au-
 ctoritates. nāz positō q; dīcte auctori-
 tes contineant p̄ceptum: tamen sunt
 p̄cepta affirmatiua. z iō nō obligant
 ad semp: s; p loco z tpe: que ecclia de-
 terminat p̄ auditōes missē dieb' festi-
 uis. vt habet i. c. missas. de cōse. dist. i.
 z nico. de li. luce. xxi. sup illud. vigilate
 itaq; of tpe orates. dicit p hoc non esse
 intelligēdū q; oratio sit semp p̄tinuat
 quia oportet eam interrūpi somno z
 alijs necessitatibus corporis. Sed ei'
 continuitas intelligit q; nō interuētat
 peccatum mortale impediēs effectum
 ipsi' ofonis. z per quēdam sapientē dī
 q; visio somn': comestio: z q̄libz alia
 recreatio sunt meritoria: q; qd̄ factū

instus. facti ut loco et tempore possit melius fuisse deo. et iste dicit semper orare. Secunda est necessitas ex suppositione finis ut quod aliter non possit se coercere vel abstinere ab aliquo peccato. puta a peccato luxurie. nisi oraret. et tunc est de precepto. et non solum hoc verum est quod ubi quod non possit evitare peccatum mortale quod teneret orare: sed etiam dicit de quo cum alio bono opere quod quilibet fidelis tunc teneret illud facere quam sine illo non possit esse salus et sic non est speciale in oratione: et hoc tenent theologi in. iij. di. xv. loquentes de ieiunio. quod ieiunium est ad necessitatem coercionis peccati vel satisfactionis in penitentia: sic in consuetudine sub precepto legis nature. et ad hoc optime facit dictum salvatoris math. xvij. ubi dicit quod hoc genus demoniorum non eicit nisi per orationem et ieiunium ubi dicit. Nisi de ista quod sicut diversis rebus corporalibus administratis diversi angeli a deo proponunt: et diversis ordinibus sic est in diversis tentationibus diversi demones habent spectabilem effectum: quia aliqui potissime tentant de divitiis congregandis. aliqui de honoribus appetendis. vii et alii dicunt spiritus superbie: aliqui spiritus luxurie. iste autem demon habebat virtutem tentandi potissime de vitio carnis: quod vitium potissime refrenat per orationem et ieiunium. et per quod demon de talibus tentans per talia superat. ex hoc exemplo clare habes quod iste iustus a demonio tenebatur ad orationem et ieiunium. ex quo sine istis non poterat esse salus. et ista de necessitate ex suppositione: et non necessitate absoluta. quod absolute et simpliciter iste non teneret ad illa. idem dicit in seipso. et si illud luce. o. semper orare est de precepto ista non est. x. precepta dei tamen. s. xi. et de hac necessitate ex suppositione etiam habes math. xvij. ibi. Necessarium est ut veniant scandala super quo dicit idem. Nisi. quod ibi non est necessitas absoluta. sed tamen ex suppositione si enim homines velint vivere mundane. et in omnibus voluntate sua adimplere. necessarium sequitur ad hoc scandalum aliorum. quod non for-

midant primum scandalizare. et sic et predictis habes hanc materiam bene declaratam. et reducuntur auctoritates et opiniones ad concordiam.

¶ Quot sunt petitiones ultra illas quatuor enumeratas. s. s. x. quas oratio debet habere. s. s. Ray. et Hostien. xlij. Prima quod sit fidelis. nam sine fide impossibile est placere deo. et sancti per fidem etc. ad heb. xi. Secunda ut sit secunda seu confidens. iac. i. postulet in fide nihil hesitans. Tertio sit humilis. eccle. xxxv. oratio humiliatis se etc. Quarto sit discreta. math. xx. nescitis quid petatis. Jac. iij. Petitis et non accipitis eo quod male petatis. Quinto. devota. i. ponis corde quod ore. Sexto veracunda: ut in publicano quod non audebat oculos ad celum levare. Luce. xvij. Septimo secreta. math. vi. Tu autem cum oraveris etc. Octavo pura quod purgata ab omni sordibus de pe. di. i. non potest. Nono lachrymosa. Isa. xxxvij. audivi orationem tuam: et vidi lachrymas tuas. Decimo attenda. Undecimo servida. Duodecimo oposa. Tho. xij. Bona est oratio cuius ieiunio et elemosyna Tertodecimo assidua.

¶ Utrum oratione sit aliquid determinate petendum. s. s. Th. scda scda. q. lxxvij. si loquimur de bonis spiritualibus ut de fructibus gratia: et gloria: quibus nec homo potest male ut nec de se malum eventum potest habere: talia sci absolute petunt secundum illud ps. Ostende factum tuum et salvi erimus. sed si loquimur de temporalibus dicitur secundum Aug. ad pbam. Hoc licet orare quod libet desiderare. Temporalia autem libet desiderare non quod principaliter: ut in eis finem constituamus sed sic quodammodo admittit quibus adiungimur ad tendendum in beatitudine in qua per ea vita sustentat: et in quibus nobis organice defuit ad actum futurum. Et ideo per ipsa libet orare: quod quod ex quo non principaliter petimus: sed in ordine ad aliquid: eo tenore a deo petimus secundum quod expediunt ad salutem. alia temporalia determinate a deo petere non oportet: quod potest malum eventum habere: et eis homo potest bene et male uti.

¶ Quot ordinant petitiones in oratione 13

gnē suscipiendū sacris sed etiā ad di-
gne ministrandum.

7 **U**trū ordo liberet a fortuna seruit
R. fm Rat. nō solū epālīs dignitas: s3
et sacerdotat liberat a p̄dūde v̄l foru-
na: fuit v̄l ascripticia. di. l. iij. si ser-
scilēte. z fm canones etiā a curiali for-
tuna siue vinculo. qz vt dictum est li-
berat a seruitū: que fortior est. l. iij. di.
frequēs. z. c. ex antiq̄s. vñ q̄tū ad hoc
nō tenet. d. c. si seruus. qz illud. c. est q̄-
dam lex que reuocatur p̄ r̄ ius cano-
nicum fm glo. ibi.

8 **U**truz votum castitatis sit annexū
ordini sacro. Vide. s̄. Impedimentuz
xi. d. i. z. iij.

O rdo. ij. quo ad ritū z tempus.

1 **U**tū necesse sit istū in ordiatōe ex-
hiberi corpali tangi. R. fm Tho. in
iij. di. xliij. Quidā dicūt p̄tractū in-
mētoz materialū ab eo q̄ suscipit sa-
crāmētū nō eē de necessitate sacri: sed
solū p̄correctōez n̄ ipsa v̄ba forme v̄l
dentur oñdere p̄actū m̄e sit de essen-
tia sacri: qz d̄r: accipe hoc: vel illud

2 **U**trū at̄ i ordiatōe sit necessaria z
manū ipositio: cū tactu corpali. Qui-
dā dicūt q̄ nō. sed sufficit sola manus
extēsiō. ar. ff. de acq. pos. l. quod meo.
Alij dicūt q̄ necessarius est ibi tactus
corpali. extra de sacra. nō ite. c. si. Du-
lus opt. est. Bos. z Host.

3 **U**trū plures ordies eodē die possint
p̄ferri. R. ordines minores cōferri p̄nt
oēs vni p̄sone eadē die: nisi p̄rius ob-
tineat p̄suetudo ecclie: q̄ nō fuata scā-
dalū generet. P̄ria hō tōtura z quat-
tuor ordies minores eidē eadē die p̄fer-
ri n̄ d̄nt. vt dicit ho. z Inn. ex de tēp.
oz. de co. Lōtrariū tñ d̄r fieri i alama-
nia. Unus aut̄ ordo sacer. cū minorib⁹
vel duo sacris nullo mō d̄nt p̄ferri ea-
dez die vni p̄sone: nec i hoc dispensari
pōt cū aliq̄: nisi de lnis pape fm Do.
z Inn. extra de tēp. oz. dilectus.

4 **Q**uib⁹ aut̄ ip̄s⁹ debeāt ordies cō-
ferri. R. fm Alsten. q̄ ordies p̄ferri p̄nt
tñ in sex ip̄s⁹ anni. s̄. in sabbatis iei-
unioz q̄tuor tēpōz: z i sabbto media

ne ebdomade quadragesime: in quo
cātat ad itroctū. Sicuties. z in sabbato
scō. Papa tñ p̄ferre pōt subdiaconatū
in oib⁹ d̄nticis: z in alijs festis precipu-
is Quinimo vt dicit No. v̄l q̄ q̄libet
tpe p̄ferre possit q̄ s3 ordine sic et q̄ s3
tpe pallio pōt vti. extra d̄ v̄si p̄sly. ad
honorē. Diores at̄ ordies s3 cuius ep̄o
cōferre in d̄nticis z alijs festis precipu-
is: vni: vel duobus. z etiā fm Bos.
Ray. z Ber. plurib⁹ q̄ duob⁹ d̄nticis
nō iudeat ordiatōne gnālez facere. ex-
tra de tēp. oz. c. i. z. ij. Prima tñ tōtura
omni die cōferri potest fm Hostie. de
tem. oz. consultationi.

Utrū aliquo mō ordies sacri possit
p̄ferri i d̄ntica. R. s3 Rat. Si i sabbato
ordinationū tā ordinas q̄ ordinadus
continarent ieiunū: nec comederent
nisi forte celebrādo. tñ in mane sequē-
tis d̄ntice posset sacer ordo p̄ferri quia
tunc mane diei d̄ntice itelligit trahi ad
sabbatū p̄ p̄tinuatōez ieiunij. z idēz
intelligēdū est de nocte añ die pasche
si tūc celebraret: vt erat mos antiquus
p̄oro talē p̄tinuatōne ieiunij nō expe-
dit facere nisi in necessitate.

Que pena est eoz q̄ extra statuta
tpe sacri ordinē susceperūt. R. n̄ d̄nt p̄-
mitti i susceptis ordinib⁹ ministrare ex-
tra de tē. oz. c. ij. tñ caracterē suscipiūt.
z ep̄s iposita eis p̄rio p̄nia cōpetēt i
st̄nere poterit. vt postea i susceptis or-
dinib⁹ ministrent. d. c. cōsultationi. Sed
sec⁹ ē i ordinib⁹ suscipiēdis s3 Juno.
z Ber. de hoc vide. s̄. Irregularitas se-
cūdo. p̄rio responso. In fi.

Quid si aliqd de forma omittatur
in ordinatōe. R. fm Ray. Si aliquid
omittatur q̄ sit de substantia. aut etiā
dubitat vtrū sit de substantia tota or-
dinatio dz iterari q̄si nihil sit factū. n̄.
n. dicitur iteratū quod nescit esse scitū
de conse. di. i. solemnitates. Si autem
omissum est id de quo expressuz est q̄
nō est de substantia: non dz ordinatio
iterari. Sed q̄ omissum est: dz statu-
to tpe caute suppleri. extra de sacra. ire
c. i. z. c. presbyter.

Que sūt illa que nō sūt de substan-
tia. & s; Ray. expressū ē qd nō ē de sū-
stantia sp̄s ordinationū. extra de tē. or.
sane tē nec etas ordinādi. lxxvij. dist.
subdiaconus. itē nec vinctio. extra de sa-
cra. vnc. c. i. & de sacra. itē. c. i. itē. qd or-
dinandus in presbyterū vel diaconū
recipiat ipositionē manus ep̄i. extra de
sacra. nō itē. c. h. Itē qd ordo recipiat
a pp̄io ep̄o: vel qd non recipiat quis
oēs ordines simul: sed s; uatis debitis in-
terstitijs. extra de tem. or. qd trāstatio
nem. & lras. & c. lx. q. ij. lugdonēsis. &
s; m. Host. & Du. & s; h. nō ē de s; ba: qd
ordinās & ordinādos sint ieiunī. & hoc
cōiter tenet. Sūt alia de qb; nescit: an
sint de s; ba vel ne ut missa: tñ v; cōius
qd nō sit de s; ba ut notat p̄ doc. in. c. qd
s; de elec. Itē no. qd vbi diuini & diuer-
si sunt acti nō ē iterādū: s; supplēdū. si
cut in ordinatōe sacerdotis. Alii acti
est tenere manū supra caput. Et lras ei
dare calicē & patenā: quoz si aliqd de-
sinerit ltime factū: nō ē postea iterādū.
Quidā tñ dicūt qd hec duo. s. de calice
& patena: nō sūt supplēda: qz nō sunt
de s; ba: tñ securi est supplere. de h. j.
Itē si pars altarij orōnis omissa eēt: a
capite incohāda foret. s; qdā tñ in or-
dinib; multe ofone p̄nt eē qd nō sūt de
substantia ordiis. vñ si talis ordo ltime
collat eēt: nō pp̄ hoc retereretur. Itē
si tñ vna manū inuncta ē postea soli
alteri manū inunctio supplenda est. &
vbi i ofonib; de manū i plurali. dice-
tur manū i singulari. & si ē sac a vinctio
in aliq; & nō dicta ofo. vel ecōuerso re-
petēdū erit vtrūq;. qz acti nō sūt diuisi-
si. cū in ofonib; fiat mēto de vinctiōe
Itē qd omissū est dz suppleri p̄ eū qd or-
dinavit. Qd si fieri nō pōt p̄ aliū sup-
pleri pōt. Itē si ep̄s ordinādo ex infir-
mitate deficiat. p̄ eū postea vel p̄ aliū
incohābi: vbi ipse dēmisserat. nisi sint
aliq; coherētia. ut vinctio & ofo ut dēū
est vel nisi vnū sit acti. ut p̄ in forma
consecrationis eucharistie. & in forma
baptismi cuius parte tam dicta si defi-
ciat minister p̄ alium reincipitur or-

ma in baptismo & in missa ab illo lo-
co qd p̄dicte &c. Item quod dictum est
omissum caute suppleri. Host. dicit. qd
fiat suplecto tempore ordinationis. &
veniat patiens defectū qñ ministrans
ep̄o nō erit itēto ep̄i: nec ipsius qd ofo-
nes sup tpm iterent. Et cū venerit ep̄s
ad id qd omissum est suppleat: ut pōt
fieri vltio post alios eiusdem ordiis ut
magis celet. Pōt et ep̄s ei dicere: va-
de & porta mihi libatū: vel alia rem: qñ
credat circūstātes: qd pp̄ inādatū sibi
inunctū ipositione manū: vel et in ca-
pella sua p̄ncis vocatis p̄uatim pote-
rit ordines celebrari: quicq; autē h; supple-
mētū receperit executōes suscepti ordi-
nis nō hēbit. l. ij. di. sollicitudo. & extra
de sacra. itē. c. i. & ibi glo.

O rdo. l. ij. quo ad characterem.
Cū rā i quibet ordie ip̄tinet sp̄alis
character. Et an caract vni ordiis p̄-
supponat characterē alteri ordiis. & s;
Tho. di. xliij. in q̄rto. In quib; ordie
sūt ofert sp̄alis p̄tās: ita imprimē sp̄-
lis character: nec character vni ordiis p̄-
supponit characterē alteri. Naz recepto
ordie posteriori & p̄termissio p̄cedēt
nō pp̄ hoc dz reordinari i ipso posteriori.
extra de cle. p̄ sal. p̄mo. c. vnico. De
hoc vide. s. Disp̄latio. h. ix. & x.
Cū autē characterē ordiis p̄tigit ca-
racter. baptisimi & ofirmatiōis. & s;
Tho. vbi. s. Caract baptisimi p̄tigit
de necessitate qz ē fūdamētū oīuz sacro-
rū. extra de presbytero nō bap. c. i. & c.
ventens. S; caract ofirmatiōis nō exi-
git de necessitate: qz sine illo recipit qd
characterē ordiis: tñ de ofgruo p̄tigit.
Cū qd actū ip̄tinet character i singu-
lis ordib;. & s; Tho. sacerdotat cara-
cter imprimē qñ daret ab ep̄o calicē cū
vino: & patena cū hostia: & sub debi-
ta forma ofoz qz tūc ofert ei p̄tās ad
p̄ncipalē ei actū qd est ofecrare corp̄
xp̄i & sanguinē. Et no. s; Seo. i q̄rto.
qd sacerdos h; duos acti. vñ p̄ncipa-
les sup corp̄ xp̄i vep. & qd dēū ē. Aliū
secūdarū supra corp̄ xp̄i mysticū. Se-
cūdū at acti depēdet a p̄mo: s; nō cō-

uerit. Et id aliq ad sacerdotiū pmo
nētur: qd' cōmittit p̄mus ac̄r' in fi-
cut religiosus: qd' cura aīaz cōmittit
Et hī aut' p̄mouētur ad aliū actū: q
est supra corp' xp̄i mysticū. Dñs at' de-
dit discipulis sacerdotale p̄tatem q̄-
tū ad p̄ncipale actū an' passionē in ce-
na qm̄ dixit. Accipite mēduate. Sed
post resurrectionē dedit eis p̄tates sa-
cerdotale q̄tū ad actū sc̄dantū q' ē li-
gare & solnere. Sco. Et id cauti sacer-
dotes: q' si intēdunt p̄fessōes audire
vel absoluerē: q' i sacerdotto qm̄ acci-
piūt ordinē sacerdotale expletis ne-
cessarijs ad talē ordinē: accipiāt post
modū p̄ ipositionē manū ip̄s' ep̄i
sp̄s sanctū dicens Accipite. s. s. q̄rū
remis. peccata &c. al' nō p̄t audire
p̄fessōes. Diacono s̄o ip̄mūt datōe li-
brī euāgelioꝝ tē. n. ei dat' p̄tē legēdi
euāgelia in ecclia. qd' est ei' sc̄dantus
act' in q' icludit p̄ncipalis. s. disp̄sa-
tō sacro. Subdiacono s̄o i porrectō-
ne calcis vacui: q' habz ponere vasa
dñici corporis & sanguinis. Acolito
in acceptōe vireoli & cadelabri. Sz
p̄cipue vireoli: q' ei' est p̄parare vi-
nū & aquā ad mistertū & accipit hec
ab archidiacono: nō q' archidiacon' p̄-
ferat sacfz ordiē: q' p̄ferē s̄untē s̄bo-
rū q' dicit ep̄s. Exorciste: cū recipit li-
brū exorcismorum. Etus enim officiū
est exorcismos memorie cōmēdare. &
manus super cathecuminos & ener-
giminos ponere. Energiminos est de
montachus s̄m catholicos. Lectori cū
datur liber prophetaz: q' ei' officium
est prophetias legere: & cathecuminos
p̄ria erudimēta fidei docere. Hostia-
riorcū conferunt et claves hostiorum
ecclesie: q' etus officiū est dignos ad
sacramta recipere & indignos exclude-
re. Et no. s̄m. Alfen. oīa illa intelligas
esse de substantia ordinū de qd' nō ē
exp̄ssu i iure q' nō s̄m de substantia.
Idem Ray. Et no. ad p̄dicta qd' no-
tat Bull. de laude. in suo sacramentali
q' Dionys' has formas ordinādī ad-
inuenit ex familiarī cōsilio sp̄s san-

et q' sere totā serarchiā ordiant. Ta-
les enim forme a deo p̄hibētur exisse
de cele. m̄s. cū marthe. Nota tñ q' si
ep̄s p̄ senectutē vel debilitatē in cōse-
rendo ordines tradat p̄ ordinē archi-
diacono dicta infra sicut de facto cō-
tingit nō v̄r talis ordinatus rite. Ere-
dit tñ q' sufficit sicut in alijs ordini-
bus suppleri q' nō rite sc̄m ē: nec este
totali re ordinād'. Et est rō: q' lz alij
asserant in vno actu caracterē esse im-
primēdū: alij in alio. hoc non pōt ab
hoīe plene sciri: nec est s̄ simile. opa-
tionem diuinā suum effectū mittere
ex tali modico defectu.

C Sed nāquid laicus q' omnino ne-
scit lras recipiat caracterē si ordinē
s̄. q' sic si est baptizat'. Et de hoc est
gl. singularis in. c. sollicitudo. l. ij. di. q'
dicit. q' laicus baptizatus recipit ordi-
nez sacerdotij: v̄r ep̄atus.

C Utrū q' coact' ordinat recipiat ca-
racterē. s̄. s̄m Ray. si coactio fuit con-
ditional: v̄r p̄ aliquā cōm̄nationē v̄r
cruciatū. v̄tq' recipit caracterē. In
tal. n. casu: cū volūtas saltē indirecta
tibi p̄currat. de q' dicit Aug. voluit fa-
cere q' voluit viuere talis recipit cara-
cterē. Sz si fuit coactio absoluta: pu-
ta q' oīo inūt' tenebat sub māib' or-
dinat' tñ cū recipit ordinē. Sicut nec
in tali casu recipit baptismum. extra
de bap. maiores.

C Sz nūqd' tñr p̄tinere q' sacru ordi
nē recipit coact' coactōe p̄dubali. s̄.
Quidā dicūt q' sic: q' lz tal' nō debue-
rit cogi ordinē recipere. receptū tñ ē
coact' tñr s̄uare. Jo. s̄o dicit q' nō: si
met' v̄r coactio fit talis: q' cadere pos-
set i p̄stātē viz. extra qd' me. cā. plati.

C Ponat' ergo q' nō teneat p̄tinere 7
fuit talis met' q' potuit cadere in p̄stā-
tez viz nūqd' vtetur p̄tlegto clericali.
s̄. v̄r q' sic s̄m Ray. Si vult alias cle-
ricali viuē. Et h' v̄r eē credit: nisi p̄s-
tus sit obligat' ad s̄rū actū: v̄r si du-
xerit viduā: aut secūdam vxorem. di.
lxxxij. q. s̄. vel dicēdum est alr q' si
prius legitimā vxorē habuit: illa sine

peccato poterit vti. Si tñ ipsa p̄tinere
vellet & ipse uellet: p̄uilegiū clericale n̄
haberet. Si at̄ ipsa n̄ uellet: sed ipse vel
let h̄rū in se esset p̄uilegiū haberet: si
als clericāliter uiueret. Si h̄o legiti-
mā vxorē nō habebat: p̄cesse tenetur
p̄tinere. ar. di. xlv. de iudels. Secūda
tñ Rod. p̄ma so. est potior & benigni-
or. & ideo tenēda. hec Alstet.

Ordinādos. Quales eē debeāt ordi-
nandi q̄bus regimē animarū p̄mit-
ti d̄z: ostēdit ap̄tius p̄me thi. iij. Pri-
mo: oꝝ ep̄m esse irreprensibilem. Se-
cundo: vnus vxoris v̄rum. Tertio so-
brius. & j. dicit vel nō violentū. Quar-
to prudentem. Quinto: pudicū. Sex-
to: ornatū. Septimo hospitalē. Octa-
uo: doctore: Nono: non percussorem.
Decimo: non litigiosum. Undecimo.
nō cupidū. Duodecimo. domui sui be-
ne prepositū. Tertiodecimo: non neo-
phitum. Et hec regula extenditur ad
oēs ordinandos: vt pbat Aug. di. xxx
iij. cognoscamus.

Sūt & alia ipedimēta ordinādorū
iur̄ positio iuducta. Primū. q̄ non sit
solēnter penitēs: q̄ nō sunt digni re-
cipere vasa sac̄orū: q̄ dudū fuerūt va-
sa v̄tiorū. l. di. illud. Scdm̄ n̄ curial.
Et dicit̄ trip̄t̄ fm̄ Rat. Primo large
dicunt̄ curiales illi q̄ quacūq̄ cōditio-
ne obligati sunt curie alicuius publice
pt̄a: s̄: siue sint milites: siue aduocati:
siue iudices siue officiales: siue et̄ hy-
strides. Et breuiter Quicūq̄ habent̄
oīm̄ honestū vel inhonestū dum
mō curie obligati sunt. Secōdo stricte
d̄r̄ curiales: q̄ curāt & gerūt honesta
curie officia. vt decuriones: iudices & si-
miles. Tertio stricte d̄r̄ dicuntur. q̄ in cā
sanguinis sunt officiales. Et q̄ dū pt̄a-
tib̄ obedirēt: sanguinē humanū effu-
derūt. Et dicūt̄ isti curiales a cruore
Alj dicunt̄ a curia. Omnes aut̄ curia-
les indistincte phibentur ordinari h̄z
Ray. nisi p̄us sint absoluti a curia di.
ll. c. ij. &. iij. S̄z postq̄ a curia sunt ab-
soluti: distinguet̄: q̄ si exercuerunt seua
vt officiales vt milites q̄ sanguinē hu-

manū effuderūt: siue turpia & in hone-
sta: vt hystrides nō p̄nt p̄moueri. c. i.
&. iij. di. l. j. & de p̄se. di. ij. p̄ dilectōe. Si
h̄o honesta officia exercuerūt vt iudi-
ces: aduocati: tabellides: & h̄mōi ad-
mittant̄ i cā ciuili sit. pecuniaria. di.
lxi. ofus. S̄z in cā sanguis repellunt̄.
Causa aut̄ h̄z Ray. q̄re curiales oꝝ
Alnarē phibent̄ sūt tres. Prima est: q̄
frequēter irregularitate icurrūt exp̄di-
ctis officijs. Itē q̄ tales q̄nq̄ reperūt̄
& sic ecclia p̄turbat. Tertia q̄ p̄sumit̄
q̄ nō trāscāt ad clericatū voto religio-
nis: sed vt rōcintia suorū d̄norū fugiāt
di. l. j. c. i. ij. &. iij. di. legē. Tertiū ē n̄
rōcintis obligat̄: sicut sūt tutores: cu-
ratores. pcuratores: & huiusmodi. Et
hoc itelligit̄ Rat. si hec officia exercēt
p̄ p̄sona seculari: & nō miserabili. Se-
cus si p̄ p̄sona eccliaistica. vel seculari
miserabili: vt est cec̄. paup. pup̄ll̄ &
vidua. tunc p̄nt p̄moueri si aliud nō
impediat. di. lxxxix. iudicatum.

Sed qd si oīm̄ qd gesserūt finitus
est. & tñ obligati sunt ad rōcintā. Sic
fm̄ Ray. si nō moueat̄ eis q̄stio. bene
p̄nt p̄moueri nisi manifestū sit aliq̄
talē teneri d̄ dolo. Si h̄o in ip̄a p̄mo-
tione mouet̄ eis qd. vel ante mota est
distingue. q̄ si qd mouet̄ de dolo. nō
debet̄ p̄moueri ante decis̄z l̄tē. lxxxi.
di. si t̄tis. Si h̄o qd moueat̄ d̄ c̄pa-
t̄m. tal̄ p̄t p̄moueri nō obstāte acto-
ris reclamatiōe. Tñ l̄s postea p̄dit
sicut p̄us. & sub eodē iudice. Illi aut̄ q̄
sunt obligati reip̄ublice ex administratiō-
ne quā gesserūt nō debēt p̄moueri an̄
reddita rōcintia. di. l. j. p̄terea. Secus si
alias sint reip̄ublice debitores. Quar-
tum p̄ncipale ipedimētū ē nō h̄us. d̄
quo. j. Seruus. ij. Quintū nō corpore
viciatus. de quo. j. Uiciat̄ corpe. Sex-
tum non illegitime natus. Uide. s̄. Ille-
gitimus. j. ix. & se. Septimum. non
qui distulit baptismum vsq̄ ad egritu-
dinem mortalē q̄ p̄sumitur nō vere
cōtritus. di. lviij. si quis. Octauū nō pe-
grinus nō ignotus. Nonū non minor
in etate. Decimū non femina.

Ordinator. Quis si eps nō baptizatus ordinat. & non baptizatus nulum ordinem recipere potest. nec conferre nec conficere. nec absoluere. nec ordinare. nisi ordinatus ab isto. vel absolutus saluantur pp fidem sacri. de hoc vide s. Baptismus. iij. in fi.

1 **Q**ue pena ordinatis aliquē. j. litam etate. & pmo qdā q in ei^o pumeltaz. ille q sic ordinatus fuit dz suspēdi ab executione illi^o ordiis vsqz ad litam etate. vide de hoc. s. Irregularitas. ij. Et ipse ordinatus dz suspēdi a collatione ordinis & pelli puidere taliter ordinatio in bñficio ppetēti. extra de tē. or. vel nō est.

2 **Q**ue pena eius q minores ordines eius subdiaconatu. vel duos sacros ordines confert simul. & si hoc faciat ex certa scia. debet deponi. li. di. q in aliq. Si vero ex negligentia dz pvari pte conferendi talē ordinē. extra de tem. or. litteras. r. c. dilectus.

3 **N**ullus eps vel quis ali^o ifanti: nisi forte religionē intraret; seu illiterato sed neqz absqz sui superioris licētia: hōi dioecesi alienē: clericalē psumat conferre tonsurā: nec etiā pūgato nisi volentireligionem intrare: aut ad sacros ordines promoueri: pū est sacris canonibus diffinitū. vt no. extra de quer. coniug. pūgato. Qui hō h fecerit: vt in q peccauerit puniat: per vnum annum a collatione clericalis tonsure dūtaxat nouerit se suspensum. extra de tē or. c. fi. li. vi. Et glo. in ver. suspensum. dicit ipso iure.

4 **U**trū eps sciēter ordinās idignus: peccet mortalr. & fm Tho. sic: qz infidelis est dño suo cū hoc rogat in dñmētū ecclie & honoris diuini. Et si nō pnt tot boni iueneri ministri: melius ē hēre paucos ministros bonos q multos malos. xxij. di. tales.

5 **A** q debeāt & possint ordines pferri. & hz Rai. presbyteri & oēs inferiores regulariter debēt ordinari a suis eps. lxxvii. di. c. vno.

6 **U**trū alien^o eps possit ordiare alienus clicū. & nullū dz ordiare pter licē

tiam superioris ipsius. Et intelligitur superior in hoc casu: eps de cuius dioecesi iste qui ordinari vult est oriundus vel in cuius dioecesi ecclicū hz beneficium: vel vbi habet domicilium: hz alibi natus fuerit. Inferiores autē prelatis siue religiosi: siue alij nō pnt talē licentiam dare: nisi haberent a sede aplice q possint subditos suos a quo voluerint episcopo facere ordinari. Item nō pōt talē licētia dare officialis epī: sed epō in remotis agēte vicarius eius in spūalib^o generalis: vel sede vacante: capitulū seu is ad quē tūc administratio spūalīū pūnet: pnt licētia dare. Religiosi quoqz q a suis pūatis sunt in non exēptis prioratibus deputati: priores & eoz socij pnt a locoz dioecesanis quādiu ibi morātur licite ordinari: non sint de ipsis dioecibus ordi. Et hec oia hntur extra de tē. or. c. cū null^o. li. vj. Quicūqz aut alienū sine licētia: scilicet enter seu affectata ignorātia ordinauerit p anū & collatione ordinū est suspēsus. Et postq suspēsus fuerit: manifesta poterūt subditi sine ei^o licētia a vicinis eps ordinari. de tēp. or. c. eos. li. vi. Et gl. in verbo manifesta. dicit per eundē tiam facti: vel qz est iure notorū. Alio in dubio a pprio pūato non recedant. **U**trum eps itale possit ordinare vlt^o tramontanū clericū & non: nisi hēat licentiam a papa: vel ab epō vnde est oriundus: vel in cuius dioecesi est bñficiatus. Et per patētes ipsius epī litteras: cōtinētes cām rōnabilem qre ipm nolit: vel nō possit ordinare. Et qui cōtra hoc ordinati fueri: suspēsi sunt absqz spe dispensationis: & ordinantes debent condigne puniri. extra de temp. or. sepe. li. vi.

Utrum episcopus qui resignauit episcopatu possit ordines conferre. & si renouauit loco tantum: potest ordines conferre sicut ante: si rogetur a pprio episcopo loci. Si hō renouauit loco & dignitati: potest nihilomin^o conferre omnes minores: sed sacros non potest. Et quicūqz ab eo sciēter recepe

rit minores sine licentia sui episcopi :
de iure communi debet deponi. vii. q.
j. episcopus in d. loci. Dispensatio in sa-
men potest in ordinibus deferre. Si
vero a tali receperit sacros scienter :
non recipit executionem. Si vero igno-
rante poterit episcopus cum eo dis-
pensare. Nisi ignorantia fuerit crassa
et supina. Extra de ordi. ab eo qui
re. episcopa. c. i.

¶ Quid si scis episcopum meum hereticum :
vel schismaticum occultum : et compellit me ad
ordines suscipiendos : vel est manifestus
vide. s. Excoicatio. vii. per extrava-
gantem ibi positam. §. xliij.

Ordinatus. j. cōter. Queritur quod si
aliquis in peccato mortali existeret
sit ordinatus. R. fm Rat. siue sit occul-
tum : siue manifestum : ille qui cum hoc
recipit ordinem vel quocumque alia sacramen-
ta : mortaliter peccat. di. xl. mult. Idem
Tho. in. iiij. Quod potest intelligi
quod non est contritus de tali peccato. Se-
cus autem si est contritus cum proposito
Nunc tunc non videtur iudicandum de peccato mor-
tali quod fm Ri. in. iiij. v. spale in sacro
eucharistie : ut ad eius susceptionem non
solus regat contritio : sed et confessio. Secus
in alijs sacris. Et hoc videtur equum.

¶ An ordinatus existeret in peccato mortali
possit sine peccato uti ordine suscepto. R.
fm Tho. in. iiij. di. xliij. non potest. In di-
gno enim sacrum tractat : nec in hoc aliquid
potest dispensare : quod est de iure naturali
ut homo sancta scientia tractet. unde talis qui
ens actum alicuius ordinis tractat peccat
mortaliter : ut qui tangit res sacras quasi suo
officio utitur. Secus autem est si aliqua ne-
cessitate sacrum aliquod contingeret : vel exe-
queretur in illo casu in quo est laicus liceret
puta si baptizaret in articulo mortis : vel
corpore christi de terra colligeret. Sed potest
dici hoc ut in precedenti. §. quod de peccato non
est contritus. Idem in professione sacramenta-
li : vel enim sufficere quod talis professor habeat
contritionem de peccato mortali cum proposito
confiteri : quod commode poterit. Sed dicere
quod talis professor est hoc stimulus peccati
mortalis non possit audire professione

nisi prius ostendat nimis durum videtur.

¶ An a tali liceat recipere sacra-
menta. vide. s. Clericus. iiij. §. ij. De eo
autem qui furtive est ordinatus. vide. s.
Dispensatio. §. vij.

¶ Quid de ordinatis ab alieno episcopo
sine licentia proprii. R. fm Rat. prout exe-
cutio. Poterit tamen episcopus dispensare. extra
de tē. or. quod translatione. quod. c. fm al-
quos videtur innuere quod non sit suspensus
ipso iure : sed suspendendus ibi : inter-
dicenda est ei ordinis executio. Sed hoc
non obstat : quod non intelligitur de interdictione
dispositiva hoc est quod non suspen-
sus suspendatur : sed intelligitur de interdictione
et sine declaratoria et executiva ut
quod declarat sic ordinatum a iure suspensum

¶ Quid de ordinato ab hereticis : ex
coicatis : suspensis : apostatis et hereticis. R.
a talibus non debet recipere ordines. Si tamen
aliquis ordinatus tenetur est ut dicit Rat.
quod omnes tales vere offerunt sacra : dummodo
in forma ecclesie offerunt : et offerens pec-
cat mortaliter. De recipiente autem dicitur ha-
betur. s. Clericus. iiij. §. ij. per extrava-
gantem basilienam.

¶ Sed nunquid sic ordinati poterunt mi-
nistrare. R. fm Rat. Si ordinati sunt a
tali qui suscepit ultimam manum impositionem
in ecclesia. i. ordinem episcopalem et nunc est here-
ticus vel excoicatus et hereticus : dicendum
quod siue isti ordinati sciebant : siue igno-
rabant : tolerant dispensationem in ordinibus
susceptis ministrare. Ad superiores homo
non debet promoveri nisi est necessitas
magna : et conversatio sancta. xl. q. j. c. j.
ij. et. iiij. Si homo ordinatus fuerit a tali qui
recepit ultimam manus impositionem extra
ecclesiam et ipse scienter a tali ordinem su-
sciperit : nunquam tolerant. Si ignorant
tolerant. ix. q. i. ordinationes.

¶ Ordinatus. ij. per saltum. i. aliquo
ordine pretermisso ad superiorē
ascendendo : quibus characterem recipit
at : tamen est suspensus ab executione
ipsius ordinis sic recepti. distin.
liij. sollicitudo. Extra de cle. per sal.
promoc. c. j. De hoc vide supra. Dispē-
satio. §. vij.

gnus excessus: vt vrozī rustici vī pā
pio artificis vestis velluti vel auro tex
ta vel gemata: alteri paruos vel nulli
etia vt vrozī militis vel pncipis. Quā
tus aut sit iste excessus quo ad supflū
tatē seu pāgalitatem ornatus. q̄ fa
cit mortale. Archē. f. fateē se nescire da
re regulā. nec de facili posse dāre: nec re
peritur: vt ipse dicit aliquē dedisse re
gulā in hoc: s̄ relinquēdū est vncitiōi
Inq̄rū vero ornatus mulieris est pro
uocatiō ad lasciuā vī distinguendū
de occasiōe data vē accepta. si. n. mu
lier ornat se h̄ decētā sui status z mo
rez patrie z nō sit ibi multus excessus
z ex h̄ aspiciētē rapiātur ad p̄cipiscē
tiā ei⁹ erit ibi poti⁹ occasiō accepta q̄
data. vñ nō mulieri. s̄ ei solt q̄ rusti ex
aspectu ei⁹ impurabiē ad peim saltem
mortale. Poterit autē eē tātus excessus
q̄ erit occasiō data etiā ex pte mulie
ris se ornantis. Quātus aut sit iste excel
sus vt mortale valeat iudicari. ad arbī
trii boni viri vī dimittēdū. nō solū in
cōscia: sed etiā in sufficienti peritiā cir
ca h̄mōi. Sed alex. de ales dicit nō de
facili debēt h̄mōi mulieres de mortali
ēddēnari. Dicit enī q̄ licet viris z mu
lierib⁹ se ornare s̄m cōsuetudinez pa
trie z statū z cōditiōez plone ornantis
se. Ita tñ q̄ nō sit libido in voluntate
nec sit ibi scādalum in exteriori opere.
Qd̄ pertinere videtur ad nimīū excel
sum. nec tñ asserit contrariū faciendo
esse mortale: qz nō semp. Sed z facta
vī qd̄ pte ceteris vanitatibus vī ma
gis pūchritudinē ostentare. z per p̄se
quens magis ad lasciuā citare. Tho:
dicit nec mortale de se. S̄ mortale vī
veniale s̄m ientionē vtētis vel p̄dito
nem plone. vt si nō sit in statu nubē
di precipue religiosa. in q̄bus forte eēt
mortale quānimo z turpitudinez non
naturalē. s̄ ex aliqua supnentiē egrī
tudine. accidenti p̄ hęc occultare hīs q̄
nupte sunt z in statu nubēdi sine pec
cato fieri posse h̄z Tho.
¶ Ex predictis t̄gī dicitū vī q̄ vbi i
h̄mōi ornatib⁹ cōfessoz inueniat clare

z. indubitatē mortale. nō absoluat ta
lez nisi proponat abstinere. z interim
sequitur arbitriū iudicis. Quā hō in hīs
reperitur eē veniale nō deneget abso
lutioēz ēt si nolit dimittere. sed in illo
p̄seuerare qz venialia nō sūt de necessi
tate p̄fessiois: Si hō nō pōt clare p̄ci
pere vīz sit mortale vel vēiale. seu exiū
tentōe ei⁹ quā nescit intelligere. vel illa
exp̄mere vel ex qualitate vel quātitatē
ipsius ornat⁹. nō vī tūc precipienda
s̄nia. vt. f. deneget p̄ hoc absoluiōz vī
illi faciat p̄sciaz de mortali: qz faciēdo
postea p̄ illū ēt si illud i se nō eēt mor
tale. erit ei mortale qz oē qd̄ ē p̄sciaz
edificat ad gehēnā. z ēt iura sūt prom
ptiora ad absoluenū. q̄ ad ligandū. i. dist.
pōderet. z meli⁹ est dño reddere rōez
de nimia misericordia: q̄ de nimia se
ueritate. fateor tñ p̄dicatores i predi
cādo. z p̄fessores i auditiā p̄fessionis
dūt talia de testari z reprehēdere: z p̄
suadere ad dimittendū q̄ sūt nimia ex
cessus. vt. cōiter accidit. nō tñ dūt idē
stincte asserere esse mortale.

¶ Et ex predictis p̄z quid sit dicēdus
De faciētib⁹ vel vendentib⁹ h̄mōi or
namēta. si enī h̄mōi ornantis nō pos
set vī mulier nisi cuz mortali tūc sine
dubio z illi artifices z vēditores pec
carent mortali: dātes occasiōē ruine
alijs s̄z qz vt dicitū est de se iste ornat⁹
non est mortale. z si vī in plurib⁹ fiat
s̄lētē cū vēiali aliq̄n ēt i ne peccato: s̄
tenētur dimittere talē artē: ex q̄ frequē
tius p̄mittātur venialia qz sic ēt opoz
teret dimittere oēs artes cum difficile
sit iter vēdētez z emētez nō iteruenire
peim Illā ergo artē vel artificū vel ne
gociatōez ōz de necessitate dimittere q̄
vel quo sine mortali vī nō pōt als i
est absolūdus. si ergo artifex certitu
dinalr crederet mulierē talis q̄rere vī
emere ad puocandū lasciuā vel alio
mō criali vīqz talis nō possz facere vī
vendere absqz mortali z tūc h̄z locuz.
Qui occasiōē dānt dat dā. s̄ videtur
c. si culpa. de iur. z dā. da. S̄z nō de
facili ōz sibi formare cōscientiā nisi s̄z

gna manifesta appareant. Ex quo. n. pnt mulieres huiusmodi vti cuz mortali vel veniali vel nullo pco. z dubia sint in meliore pte iterpretada. vt i. c. estote. de reu. iu. Credere dnt seu sibi persuadere pnt no ad mortales vsum talium qre. cu nemo sit arbitradus i memor salutis eterne. non ergo hmof beneganda videt absolutio in foro penitentie vbi creditur p se z cōtra se. sz ad monendi sunt vt q̄ pauiores pnt faciāt supfluitates z vendāt. Inuētores autē harū vanitatū z ornamento:um supfluo:um p̄mi tot mortib⁹ digni sunt quot p̄ditib⁹ causas huiusmodi Inuētores ad pasteros transmittunt xl. q. iij. c. precipue.

9 **C** Et ex predictis pz rñsio ad argumta que hinc inde fieri possunt.

10 **C** Et p stringendo istē materiaz dic q̄ plura requiruntur.

11 **C** P̄mo requiritur recta intentio z si intentio erit mortalis erit peccatum veniale.

mortale. Si veniale erit peccatum

12 **C** Sed nunquid mulier iupta possit se ornare vt placeat alicui viro. R. q̄ in hoc attendenda est et̄ p̄ncipalis intentio. Nā si talis mulier se ornans nō hz prauā intentionē nec credit virū sibi hēre prauā intentionē tunc nō peccat mortaliter. Idē dicit p̄r de illa que nō stendit nubere sz pp̄ q̄dam vanaz cōplacētā z vanā gloriā querit placere alicui viro vt supra nō est iudicandū de mortali. Si in iste mulieres ppen derent se adamari z p̄cari: quotiēcūq̄ studiose se offerunt aspectib⁹ amatorū vt illis placeāt toties peccāt mortaliter etiā si nil turpe agere vellēt cū illis De h̄ vide. s. Delectatio. §. iij. z etiam ibi vide an oscula z tactus semper sint peccata mortalia.

13 **C** Secundū qd̄ requiritur in ornatu est honestas. Nihil enim inhonestum potest esse licitum. Vñ sicut sine iusticia nemo ingreditur regnū dei Ita sine honestate q̄ est vna de partibus ei⁹ essentialib⁹ J. iusticia. §. iuris p̄cepto

ff. de iust. z iure. z preterea Pan. ad gal. v. ponit impudicitiam vnum. De excludentibus a regno dei. directe autē ille ornatus habet inhonestatē quando mulieres taliter vestimēta portant q̄ pectus z mamillas totaliter onduunt tales dico peccare mortaliter qz Sunt occasio efficax ad ruinam vtriusq̄. Itē muliere debent portare caput vellatū. Sed Aug. in epla. ad. Possidium videtur tenere q̄ Hoc sit verus quo ad decentiam non necessitatem. z Glosa super illud Prime cor. xi. Mulier. velatus habere debet caput. dicit q̄. Mulieres cexcusantur propter contrariam consuetudinem.

14 **C** Sz qd̄ de iuuenib⁹ qui portant vestimēta ita breuia q̄ oia signa virilis mēbrī appent. Vt q̄ tales peccēt mortaliter: qz sz nō ostēdāt nude sufficit tñ q̄ formas eoz sic ostēdāt q̄ hz ratiōez rectā ipudicitia ostendāt. Sed hoc dico verum si sit deprauata eoz intentio Aliter nō credo iudicandū de mortalitate: aia tot⁹ mūdus eēt in statu. de dāna tiōis videm⁹. n. istis t̄pibus hoc eēt vsitari citra mō tes fere in oib⁹ ciuitatib⁹ a iuuenib⁹: qz si nō oēs portant vestimēta breuia vsq̄ ad nates: tñ portant illa scissa a pre anteriori z apte qd̄ q̄si idē est sicut si portarent breuia. nec hmof braghete directe formā virilis mēbrī ostendū. imo cōiter ita late fiunt z deferāt q̄ multoties a iuuenib⁹ talia deferētib⁹ iponunt z burse z panceilli. z cōiter eodē modo fiunt in lōgitudine z latitudine a sartoribus sine qd̄ excedat in magnitudine vel paruitate ec. si quis tamen in talibus habere deprauatam intentionem z studiose fieri faceret aliquo singulari modo tunc peccaret mortaliter.

15 **C** De fucātibus autē se seu colorātib⁹ sz aut alia figmēta adhibentib⁹ vt puta ad adulteros crimis z hmof tene. opi. tho. supra posita. s. q̄ nō est iudicandū de mortali siue talia fiant ad oculatādū defectus puta morpheā in facie: vel nuditatē capitis. siue fiat ad fingē

nam maiore pulchritudine: dñ modo
 nō sit deprauata itentio vel tā iordina
 te afficerentur ad talia q̄ et si crederet
 certitudinaliter p̄ximuz ex illo ornatu
 ad ruinā trahi nō curarēt sic esset mor
 tale vt dictū est supra p̄clusiōe. ij. Ad
 auctoritas autē Cip̄iani. Hier. z aug.
 rñde q̄ verū est qñ tales mulieres po
 nūt vltimū finē in illis vel qñ ita affi
 ciūtur talib⁹ q̄ nō curarēt de runta p̄
 ximi vel hmōi. Alr oēs mulieres eēt
 in statu dñatiōis. ille tamen mulieres
 que tanta faciūt ab fingendaz maiorē
 pulchritudinē sūt redarguēde. Sz eis
 nō est absolutio denegāda.

16 ¶ Tertū q̄ regitur i ornatu ē cōue
 niētia p̄sone. nā religiosus d̄z hēre h̄i
 tā religiosuz. aliter eēt excōicat⁹. vt. s.
 excōicatōe. xvi. c. cici etiā dñi: h̄re hituz
 honestū. z q̄ sit habitus eoz h̄onestus
 vide. s. excōicatio. ij. tertia p̄clusiōe in
 additiōe. Dic tñ vide. q̄ si religiosi v̄
 religiose ferē hitum nō p̄ueniētez sue
 p̄fessionī q̄ peccant mortaliter si non
 in modico excedant.

17 ¶ An at̄ mulier si v̄taf veste v̄rili pec
 cet mortalr. Dic q̄ si ex leuitate vel cā
 idci. vt tpe carnispriny deserat hitū vt
 rox vel ecōtra non peccat mortalr. vt
 plene dicit. s. femina in p̄ncipio. Idē
 dic de muliere q̄ ex leuitate vel scultate
 incidit sibi crines vsq̄ ad aures. Be
 hoc vide. s. d. c. femina. s. is. Idē dic
 de seculari q̄ cā loci vel iudī defert ha
 bitū mōachalē nō peccat mortalr. Se
 cus si cā ludubrij. Be hoc vid. s. posta
 fia. s. vij. Et de multis. p̄tinētib⁹ ad h̄i
 tū religiosoz z clericoz. v̄t i. c. A postafis

18 ¶ Quartū q̄ regitur in ornatu est
 p̄hmonia z moderatio. s. ne sit supflu⁹
 vel quo ad multitudinē z diuersitatē
 vt in multis vestib⁹ iocalib⁹ z hmōi
 vel q̄ ad p̄ciositatē vel curiositatē. naz
 vsus supfluus ē oīo viciōsus. vnde ad
 Gal. v. inter alia q̄ excludunt a regno
 dei ponit luxuria vbi dicit glo. i. que lz
 supfluitas intellige notabilr excedēs
 vt sit mortal. vnde Tho. sc̄ba sc̄be. q.
 clxx. dicit q̄ faciētes ornamēta super

flua z curiosa. peccāt z qñ supfluitas
 est notabilr excessiua nō est dubiū qñ
 sit mortal. Sz difficultas est in cogno
 scēdo qñ dicat notabilr excessiua. Et
 ad hoc intelligēdū p̄t dici q̄ ornatu
 d̄ supflu⁹ qñ excedit p̄ditionē status
 p̄sone ad quā cognoscēda tria sūt ipa
 p̄siderāda t̄q̄ tria specula: ex qb⁹ itel
 ligetur qñ dicat supfluus.

¶ Prīmū tps d̄ p̄teritū. s. q̄r. pueni 19
 sti ad talē p̄ditionē puta dñitum: nobi
 litatez z diuitias. Si quidē per rapi
 nas. vsuras: falsos p̄ctus ex quibus ad
 restitutionē teneris. ad talē cōditionē
 p̄uenisti: vt nō poteris multitudinē: di
 uersitate: p̄ciositate vel curiositate: qua
 alij vtūtur cōtter. existēs in tali p̄ditio
 ne z statu sine. peccato mortalr: nā re
 bus obnoxys. restitutiōi nō lz v̄t sine
 peccato mortali ad statum cōseruan
 dū vel p̄pam. de re spo. sepe. cōtingit
 Et h̄ est q̄ dicit Isa. lx. c. Vestimentū
 admixtū sanguine cibus erit ignis. z
 Jer. ij. cri. palys tuus t̄nctus est san
 gulo āiarum pauperū. Et quāuis sup
 incertis restituēdis possit p̄elatus ec
 clesiasticus dispensare: vt quis de eis
 v̄inat secūdu qualitatem cōditōis na
 turalis alicuius. Si tñ hoc facit ad su
 p̄fluitatem. z status solū est in statu
 dñatiōis tam dispensans q̄ dispē
 satus. Solū mō eis dispensare lz de in
 certis vt v̄nere p̄nt h̄z eoz cōditionē
 q̄ ille qui est consuetus v̄t cibus dell
 catis vel vestibus nō posset sic grossis
 v̄t sicut qui ad hoc est asuetus. Si ve
 ro ad talem cōditionē p̄uenisti non p̄
 talia que necessario sint restituēda. sic
 credo q̄ z non sis naturaliter nobilis
 nihilomin⁹ poteris te ornare fm illū
 statū: ita q̄ ex hoc nō erit iudicandus
 tuus ornatu notabiliter superfluus.
 ¶ Secūdu d̄ tps p̄ns. s. si ornat⁹ ta 20
 lis cōuenit tue p̄ditioni. maior enī d̄
 gnitate p̄uenit maior ornat⁹. vt. c. cici
 officia. v̄ vi. z ho. de. Et idē vt sc̄ias qd
 tibi p̄ueniat. attēde q̄ cū nulla sit ma
 ior dignitas q̄ diuina: z tñ in ipō cultu
 diuio d̄z ornatu eē tēperatus. vt in. c.

gloria episcopi. xij. q. ij. **A**fortiori or-
natus prelatoium ecclesiasticorum. Idē
dic q ornat^o imperatoris qui omnes
mundanos superminet. vt in. l. cum
multa. in fi. C. de. bo. que li. bz esse tem-
peratus ceteroz qe tāto magis dz esse
temperatus quāto inferiores sunt ab
ipsa imperatoris dignitate. Et quāto
ita sit de iure. nihilominus psuetudo
hodie est attendenda. qz vt dicit aug.
xli. di. c. i. Quisquis rebus pretereunt
bus strictus vitatur qz se heant mores
eorū cū quibus vitatur: aut intempera-
tus aut superstitiosus. est. Quisquis ve-
ro sic eis vitatur vt metas consuetudi-
nis bonoz inter quos conuersatur ex-
cedat. aut aliquid figit: aut flagitiosus
est in omnibus enim talibus nō vitus
repx: s; libido culpāda est. Nō igitur
locis z tpiibus z psonis cōueniat dili-
genter attendendū est. Nec temere fla-
gita reprehendamus. Sieri enim pōt
vt sine vicio cupiditatis vel voracita-
tis prectiosissimo cibo sapienter vitatur
inscriptens autem sedissima gule fla-
ma in vltissimū olus ardescat. Et sani-
us qsq; maluerit mor dñi pisse vesce.
qz lenticula more elaur: aut ordeo mo-
re lumentorum: nō enim ppterca cō-
tinentiores nobis sunt plereq; bestie.
qz villosibus alūtur esca. nā in omni-
bus huiusmodi rebus: non ex earū
repx: natura qbus vitatur: sed ex cā vitē-
di z mō appetēdi. vel probanduz vel
sprobandū est quod facim^o. Et glo. in
p. aut intēperatus. dicit. i. nolens pfor-
mare se alijs z gl. in. p. superstitiosus
dicit inanis glorie cupidus vel hypo-
crita. Et in p. significat dicit. forte ha-
bet ventrē insatiabilez vel cā infirmit-
tatis hoc facit z in ver. aut flagitiosus
dicit qz est pdigus vel hypocrita. Et
in p. sed libido. dicit potius cōsidera-
bim^o cām facit qz ipsum factuz. Et in
ver. flagitū. dicit. i. non statim dicam^o
aliquid eē viciosuz. nā dubia in meliore
partē sūt iterptāda. hec ibi. Vñ si vis
agnoscere si excedis. pñdera cōitatez
bonoz inter quos vitus q sūt eq̄lis di-

gnitatis: nobilitatis: diuitiaz: habundantie. Et notant dicit cōitari bonoz
nō aliquoz. Et si fm eoz psuetudines
veteris p̄ciosis vñ multitudie: aut curio-
sitate nō iudicabo excessim: nisi occur-
reret casus in quo aliq; essent in extre-
ma necessitate: qz tūc dicas cum Am-
bro. c. sicut h̄y. xlvj. di. plusq; sufficiat
sumptus scilicet tue necessitatis z fami-
lie vtolenter obtentum est

Sed nūqd ille q est equalis in di-
uitijs nobilibus possit se ornare fm q
cōiter nobiles faciū: licet ipse sit ex in-
firmo genere. R. qz sic nisi quo ad de-
aurata que de iure cōueniūt doctoz-
ibus z militibus. Rō qz nobilitas ho-
die non attribuitur fm virtutē sed se-
cūdm pompā z op̄tionē. fallit et hoc
quo ad pparatōnē platorz dñozuz z
officialiū: qbus lz aliqs eēt ip̄is dñoz
non liceret tñ se ornare fm tales prela-
ti vel dñi vel officiales cōiter faciunt
Cōclūde ergo qz si qs vitatur ornatu p̄-
ctioso vel multiplici aut curioso fm cō-
ditōnez status presentis vt cōiter fa-
ciunt p̄sentē tpe boni diuites. Vel no-
biles sibi equales non peccat.

Tertium tps cōsiderandū est tps
futuruz hoc est qz pñderet si in tali or-
natu poterit se tenere taliter qz in futu-
rū nō hēat cōmittere aliqua peccata
mortalia. Nāz si ē necesse aliqua mor-
talia cōmittere vt in tali ornatu se te-
neat: sicut illi q pp talia habent neces-
se in partibus remotis ad negociādū
morari dīnitissis vxozib^o: tbi pp eozuz
imbecilitates multa mortalia cōmit-
tūt z hmōi. Nā tūc talis ornatu est su-
perfluus z illicitus. Secūdm ergo pre-
dicta trīs tpa potes cognoscere qñ or-
natus hz supfluitatē. Et quāto sit dif-
ficillimū cognoscere qñ habeat nota-
biles supfluitatē q sit pctm mortale nī
si fm p̄mū tps z tertiu tñ detestandi
sūt: qz vt in plurib^o h̄nt de supfluo z
sic de pctō: vt pote qz tūt occasio multo-
rū peccatorz. Nā p̄mo inducūt ad la-
sciuitiam. Secundo impediunt multa
m̄simonia. Tertio prebent materiāz

Inordinate cupiditatis. ps. xxx. Odisti
observantes vanitates superuacue.

23 **Quintū** quod regitur in ornatu ut
sit licitū: ē ut nō apponatur circa eum
nimia sollicitudo s̄m. n. Tho. vbi. s̄. n̄
m̄la sollicitudo circa ornatū ē si nō sit
de ordinatio ex pte finis reddit tñ eū
illicitū. Et s̄q̄ ista sollicitudo nimia
nō sit mortalis: nisi qñ pp̄ ipaz dimitt
teret necessaria ad salutē ad m̄nus tñ
est veniale peccatū. Possz et eē mor-
tale qñ ita inordinate fert̄ ad eā q̄ nō
curaret offendere deū vel primum.

24 **Sextū** quod requiritur in ornatu
ut sit licitū ē ut nō sit scandalosus p̄
rimo. Qñ s̄t iste ornat⁹ imputet̄ mu-
lieri an aspicientibus: an sit occasio
data vel accepta. vide. s̄. s̄. vi.

25 **An** autē vxor teneat magis obedi-
re marito. p̄cipiēt̄ sibi q̄ deferat gem-
mas: capillos mortuos ⁊ h̄mōi quam
episcopo p̄cipient̄ contrarium: vide
s̄. lex. s̄. iij. Finis.

Pactum pacta q̄ faciunt p̄ores vel
guardiani, cōuentuales religiosoz
m̄dicatū ⁊ suoz cōuentū assēsū cū p̄-
lati: v̄l p̄sonis eccliarū in illis locis vbi
h̄itant: obēt p̄petuo seruari. n̄ obstatē
q̄ nō fuerit assēsus magistr̄ v̄l mini-
str̄i p̄uincialis: aut ḡn̄alis: aut q̄ sedes
apostolica quo ad fratres minores: au-
toritatem non p̄stiterit extra de pa-
ctis. qz ex eo. li. vi.

1 **Pactum** patris factū a filia dū nu-
ptui traderet̄ ⁊c. vide. s̄. dos. s̄. iij.

2 **Additio.** An au. em ille text. q̄
uis extra de pac. li. vi.
p̄cedat cūfuscūq̄ etatis fuerit illa fi-
lia. Se. ibi dicit q̄ ille tex. loq̄t̄ quan-
do erat pubes. qd̄ patet qz dicit q̄ nu-
ptui tradebat: quia impubes non tra-
ditur nuptui.

3 **Quid** si pactū istū factū eēt postq̄
tradita fuit nuptui an p̄cedat iste tex.
Solu. Jo. mo. ⁊ Arch. tenēt q̄ sic: cū
sit eadē ratio. Et ad istū tex. q̄ loquitur
quando traditur nuptui. respōdent q̄
ista narratū fuit pape. idē Se. q̄ addit
q̄ ista puella obligatur ū ex p̄tute in

ramētū solū. nec pacti solū. sed obligat̄
virtute pacti firmati iuramento.

Quero quare tex. dicit q̄ tale iura-
mentū oīo seruari debeat. Se. p̄ Jo.
de imol. dicit q̄ omnino debet seruari
nec potest petere absolutionē a iuramē-
to quod alias quandoq̄ petere p̄t. de
iureiur. c. i. ⁊ c. debitorēs. Sed an istū
iuramētū obliget mulierem si nō fuit
certificata de p̄iudicio. So. dicit ar-
chi. q̄ Host. no. in sūma de fidelit. q̄
iura que dicit̄ quēlibet posse renūcia-
re iuri suo siue h̄is que pro se sunt in-
troduc̄ta. intelligenda sunt quando
quis fuit certioratus de p̄iudicio. ut
p̄z dī. xxxvij. c. placuit. Dicit tñ arch.
q̄ isto casu nō putat hoc necessariū
cū tex. loquatur indistincte.

Quid si dos ē m̄nus q̄ legitima. S̄
an valeat talis renūciatio. So. Joā.
de imol. dicit q̄ sic qz alias nō h̄eret
dubitū: qz qñ dat̄ l̄tia. v̄z pactū ē sine
iuramēto. v̄l no. i. l. si qñ. C. v̄l in offi. te.

Quid si volus interuenit re ipsa. S̄
puta quia fuit maxima lesio. an valeat
tale pactū. Pe. de an. dicit q̄ tūc non
valet pactū. qz tex. simpliciter dicit nō
v̄l nec dolo. Sed dolo dū p̄r cōfide-
ratur. s̄. ex proposito ⁊ re ipsa. Luz er-
go hic simpliciter loquatur. v̄z v̄t̄ro
q̄ intelligi. Sed Jo. de imol. tenet q̄
trū: quia si attenderet̄ talis dolo i
casu p̄posito. eadē rōne nō posset etiā
cū iuramēto renūciare remedio. l. ij.
C. de rescin. ven. quod est cōtra ibi no-
tata. Sed pone q̄ filia renūciat here-
ditati mat̄erne cū iuramento mat̄re
existente viua ⁊ absente: an filia exclu-
datur ab illa: Et videtur q̄ nō a con-
trario huius decre. Secundo videtur
q̄ nō. per. l. fina. C. de pac. vbi hoc v̄l
detur expresse. Nam tale pactum vide-
tur esse contra bonos mores ex quo
est supra hereditatem tertij viuentis
eo insc̄lo: Ideo non debet firmari iu-
ramento. ut in regula non est. Item
iste tex. loquitur cum sit pactum illi
cui iuratur: ⁊ de cuius hereditate agi-
tur ⁊ non de hereditate alterius tertij